

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته: زبان و ادبیات فارسی

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

گروه علمی زبان و ادبیات فارسی

عنوان پایان نامه:

بررسی شیوه‌ی تصویرپردازی در بهمن نامه‌ی حکیم ایرانشاه

استاد راهنما:

دکتر مختار ابراهیمی

استاد مشاور:

دکتر مهدی کدخدای طراحی

نگارش:

مصطفویه زمانپور

۱۳۸۸

تقدیم به

این پژوهش را به همسر مهربان و بزرگوارم تقدیم می‌کنم که با تشویق‌ها و کمک‌های بی‌دریغ خود همواره یاریگر من در این امر بوده است. بی‌شک اگر این لطف و همراهی نبود، این کار به پایان نمی‌آمد. از درگاه باری تعالی آرزوی سلامتی و سرblندی ابدی برای ایشان خواستارم.

سپاسگزاری

از زحمات بی دریغ استادان گرامی جناب دکتر مختار ابراهیمی در مقام استاد راهنمایی و جناب دکتر مهدی کدخدای طراحی در مقام استاد مشاور که با راهنمایی‌ها و نکته‌سنجهای هوشمندانه این حقیر را در این پژوهش یاری فرمودند، نهایت تشکر و سپاسگزاری را دارم. همچنین از پدر و مادر و خواهران و برادران خود نیز که همواره مشوق من در این راه بوده‌اند و در به ثمر رسیدن این پژوهش با بندۀ نهایت همکاری را داشته‌اند، سپاسگزارم. از لطف و عنایت آقای کریمی و خانم رنجبران نیز تشکر و قدردانی می‌نمایم. از درگاه خداوند منان برای همه‌ی این عزیزان سر بلندی و سلامت را خواهانم.

چکیده

بهمن نامه، یکی از آثار حماسی است به شیوه‌ی حماسه سرایان بزرگی چون فردوسی و اسدی توosi به نظم در آمده است. با تأملی در این اثر می‌توان گفت که بهمن نامه نسبت به شاهنامه و گرشاسب نامه، شیوه‌ای آسان‌تر در پرداخت تصاویر به کار گرفته است. این پژوهش کوششی در جهت شناخت هرچه دقیق‌تر ویژگی‌های تصویرپردازی بهمن نامه‌ی حکیم ایرانشاه، شاعر سده‌ی پنجم و ششم با عنوان بررسی شیوه‌ی تصویرپردازی در بهمن نامه‌ی حکیم ایرانشاه است. در بخش نخست به معرفی شاعر و کتاب بهمن نامه، همچنین موضوع کتاب و ارزش ادبی و حماسی آن پرداخته شده است. در بخش دوم ادبیات در عصر شاعر همچنین ویژگی‌های سبک تصویری بهمن نامه مورد بررسی قرار گرفته است. در بخش سوم گونه‌های مختلف صور خیال یعنی تشبیه، استعاره، مجاز، کنایه و اغراق مورد بررسی قرار گرفته و با ارائه‌ی نمونه‌های هنری توصیف شده است.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
	بخش نخست
۴	۱- کلیات ...
۵	۱-۱- سرآغاز ...
۷	۲-۱- معرفی کتاب ...
۸	۳- سرایندهی منظومه و زمان او ...
۱۲	۴- اهمیت و ارزش بهمن نامه ...
۱۳	۵- موضوع کتاب ...
۱۹	۶- خصوصیات حمامی بهمن نامه ...
۱۹	۶-۱- آرایش جنگی ...
۲۰	۶-۲- چگونگی نبرد ...
۲۱	۶-۳- نبرد تن به تن ...
۲۱	۶-۴- خوارق عادات ...
۲۲	۶-۵- زمان و مکان ...
۲۴	یادداشت‌ها ...
	بخش دوم
۲۶	۲- سبک تصویرپردازی بهمن نامه ...
۲۷	۲-۱- سرآغاز ...

۲۹	سبک ۲-۲
۳۱	تصویر چیست؟ ۳-۲
۳۲	سبک تصویری قرن پنجم ۴-۲
۳۴	تصویر آفرینی در بهمن نامه ۵-۲
۳۵	انواع تصاویر در بهمن نامه ۶-۲
۳۵	تصاویر مجرد ۶-۱-۱
۳۶	تصاویر مرکب ۶-۲-۲
۳۶	وصف تصاویر ۶-۳-۲
۳۸	منشأ تصاویر در بهمن نامه ۷-۲
۳۹	تصاویر شب و روز ۸-۲
۴۰	تصاویر شب ۸-۱-۱
۴۱	تصاویر روز ۸-۲-۲
۴۲	تصاویری از شب و روز ۸-۳
۴۴	تصاویر مرد در بهمن نامه ۹-۲
۴۴	مرد و حیوانات ۹-۱-۱
۴۴	شیر ۹-۱-۱-۱
۴۵	پیل ۹-۱-۱-۲
۴۶	پلنگ ۹-۱-۳
۴۶	نهنگ ۹-۱-۴
۴۶	گرگ و شغال ۹-۱-۵
۴۷	رویاه ۹-۱-۶
۴۷	رمه ۹-۱-۷
۴۸	گور ۹-۱-۸

۴۸	آهو	-۹-۱-۹-۲
۴۸	خر	-۱۰-۱-۹-۲
۴۸	سگ	-۱۱-۱-۹-۲
۴۹	هژبر	-۱۲-۱-۹-۲
۴۹	مرغ	-۱۳-۱-۹-۲
۴۹	زاغ و عقاب	-۱۴-۱-۹-۲
۴۹	مار	-۱۵-۱-۹-۲
۵۰	مرد و اسطوره‌ها	-۲-۹-۲
۵۰	ازدها	-۱-۲-۹-۲
۵۱	دیو	-۲-۲-۹-۲
۵۱	اهریمن	-۳-۲-۹-۲
۵۱	جادو	-۴-۲-۹-۲
۵۲	سروش	-۵-۲-۹-۲
۵۲	گیاهان	-۳-۹-۲
۵۲	سرو	-۱-۳-۹-۲
۵۳	زریر و شنبلید	-۲-۳-۹-۲
۵۳	شاخ (شاخه)	-۳-۳-۹-۲
۵۳	نی	-۴-۳-۹-۲
۵۴	بهار	-۵-۳-۹-۲
۵۴	گل	-۶-۳-۹-۲
۵۴	مرد و عوامل طبیعی	-۴-۹-۲
۵۴	ابر	-۱-۴-۹-۲
۵۴	باد	-۲-۴-۹-۲

۵۵	کوه	-۳-۴-۹-۲
۵۵	دریا	-۴-۴-۹-۲
۵۵	خورشید	-۵-۴-۹-۲
۵۶	ماه	-۶-۴-۹-۲
۵۶	مرد و اشیا	-۵-۹-۲
۵۶	کوه آهن	-۱-۵-۹-۲
۵۶	تیر	-۲-۵-۹-۲
۵۶	افسر	-۳-۵-۹-۲
۵۶	سنگ و خاک	-۴-۵-۹-۲
۵۷	مرد و آتش و لوازم آن	-۶-۹-۲
۵۷	آتش	-۱-۶-۹-۲
۵۷	دود	-۲-۶-۹-۲
۵۹	تصاویر زن در بهمن نامه	-۱۰-۲
۵۹	زن و ماه و خورشید	-۱-۱۰-۲
۵۹	ماه	-۱-۱-۱۰-۲
۵۹	خورشید	-۲-۱-۱۰-۲
۶۰	زن و گل و گیاه	-۲-۱۰-۲
۶۰	گل	-۱-۲-۱۰-۲
۶۰	سرو	-۲-۲-۱۰-۲
۶۱	بهار	-۳-۲-۱۰-۲
۶۱	زن و اسطوره‌ها	-۳-۱۰-۲
۶۱	پری	-۱-۳-۱۰-۲
۶۱	حور عین	-۲-۳-۱۰-۲

۶۱	آهرمن -۳-۳-۱۰-۲
۶۲	زن و اشیا -۴-۱۰-۲
۶۲	بت -۱-۴-۱۰-۲
۶۲	گوهر -۲-۴-۱۰-۲
۶۲	نگار -۳-۴-۱۰-۲
۶۲	حیوانات -۵-۱۰-۲
۶۳	آهو -۱-۵-۱۰-۲
۶۳	پیل -۲-۵-۱۰-۲
۶۳	کک -۳-۵-۱۰-۲
۶۳	شیر -۴-۵-۱۰-۲
۶۴	جمال طبیعت در بهمن نامه -۱۱-۲
۶۴	زمین و هوا -۱-۱۱-۲
۶۵	آسمان -۲-۱۱-۲
۶۶	ماه و خورشید و ستارگان -۳-۱۱-۲
۶۷	باد و باران -۴-۱۱-۲
۶۷	رود -۵-۱۱-۲
۶۸	بیابان -۶-۱۱-۲
۶۹	سپاه و تصویرهای آن در بهمن نامه -۱۲-۲
۶۹	کوه -۱-۱۲-۲
۶۹	دریا -۲-۱۲-۲
۷۰	ابر -۳-۱۲-۲
۷۰	شیر و گرگ -۴-۱۲-۲
۷۱	مور و ملخ -۵-۱۲-۲

۱۳-۲	- موسیقی جنگ در تصاویر بهمن نامه	۷۲
۱-۱۳-۲	- خروش سواران	۷۲
۲-۱۳-۲	- خروش اسپان	۷۳
۳-۱۳-۲	- خروش و بانگ تیره و کوس و نای	۷۴
۴-۱۴-۲	- گرد و خاک در تصاویر بهمن نامه	۷۶
۵-۱۵-۲	- خون در تصاویر بهمن نامه	۷۸
۶-۱۶-۲	- تصاویر زین افزارها در بهمن نامه	۷۹
۷-۱۶-۲	- گرز	۷۹
۸-۱۶-۲	- نیزه و سپر	۷۹
۹-۱۶-۲	- جوشن	۷۹
۱۰-۱۶-۲	- خدنگ و کمند	۷۹
۱۱-۱۶-۲	- مغفر	۸۰
۱۲-۱۶-۲	- تیغ	۸۰
۱۳-۱۶-۲	- خود	۸۰
	یادداشت‌ها	۸۱

بخش سوم

۱-۳	- کارکردهای تخیل	۸۴
۲-۳	- فایده و موضوع علم بیان	۸۵
۳-۳	- تشییه	۸۶
۴-۳-۳	- تشییه به اعتبار طرفین	۸۶
۵-۳-۳	- هر دو طرف تشییه حسی	۸۷
۶-۳-۳	- مشبه عقلی، مشبه به حسی	۸۸

۸۹	- مشبه حسی و مشبه به عقلی	۳-۱-۳-۳
۸۹	- تشبيه خیالی و وهمی	۲-۳-۳
۹۰	- تشبيه خیالی	۱-۲-۳-۳
۹۰	- تشبيه وهمی	۲-۲-۳-۳
۹۰	- وجه شبه	۳-۳-۳
۹۱	- وجه شبه تحقیقی	۱-۳-۳
۹۱	- وجه شبه تخیلی	۲-۳-۳
۹۱	- تشبيه به اعتبار مفرد و مرکب بودن	۴-۳-۳
۹۱	- تشبيه مفرد	۱-۴-۳-۳
۹۲	- تشبيه مرکب	۲-۴-۳-۳
۹۳	- تشبيه از دیدگاه ادات و وجه شبه	۵-۳-۳
۹۳	- مرسل	۱-۵-۳-۳
۹۴	- مؤکد	۲-۵-۳-۳
۹۴	- مفصل	۳-۵-۳-۳
۹۵	- مجمل	۴-۵-۳-۳
۹۵	- بلیغ	۵-۵-۳-۳
۹۶	- تشبيه تمثیل	۶-۳-۳
۹۸	- انواع تشبيه به لحاظ شکل	۷-۳-۳
۹۸	- تشبيه ملغوف	۱-۷-۳-۳
۹۹	- تشبيه مفروق	۲-۷-۳-۳
۹۹	- تشبيه تسویه	۳-۷-۳-۳
۱۰۰	- تشبيه جمع	۴-۷-۳-۳
۱۰۰	- تشبيه معکوس یا مقلوب	۵-۷-۳-۳

۱۰۱	۳-۳-۷-۷-۶- تشبیه مشروط
۱۰۱	۳-۳-۷-۷-۷- تشبیه تفضیل
۱۰۳	۳-۴- استعاره
۱۰۴	۳-۴-۱- انواع استعاره
۱۰۴	۳-۴-۲- استعاره‌ی مصرحه و انواع آن
۱۰۵	۳-۴-۳-۱- استعاره‌ی مصرحه‌ی مجرده
۱۰۷	۳-۴-۲-۲- استعاره‌ی مصرحه‌ی مرشحه
۱۰۷	۳-۴-۳-۳- استعاره‌ی مکنیه یا بالکنایه
۱۰۸	۳-۴-۳-۱- استعاره‌ی مکنیه به صورت اضافه
۱۰۹	۳-۴-۲-۳- استعاره‌ی مکنیه به صورت غیر اضافی
۱۱۰	۳-۵- مجاز
۱۱۰	۳-۵-۱- شرایط لازم برای مجاز
۱۱۰	۳-۵-۱-۱- علاقه
۱۱۰	۳-۵-۱-۲- قرینه
۱۱۰	۳-۵-۲- علاقه‌های مجاز در بهمن نامه
۱۱۱	۳-۵-۲-۱- علاقه‌ی کلیت و جزئیت
۱۱۱	۳-۵-۲-۱-۱- ذکر کل و اراده‌ی جزء
۱۱۱	۳-۵-۲-۱-۲- ذکر جزء و اراده‌ی کل
۱۱۲	۳-۵-۲-۲- علاقه‌ی حال و محل
۱۱۳	۳-۵-۲-۲-۱- ذکر محل و اراده‌ی حال
۱۱۳	۳-۵-۲-۲-۲- ذکر حال و اراده‌ی محل
۱۱۳	۳-۵-۲-۳- علاقه‌ی لازمیت و ملزمومیت
۱۱۴	۳-۵-۲-۴- علاقه‌ی سببیت یا علت و معلول

۱۱۴	۳-۵-۲-۴-۱- ذکر سبب و اراده‌ی مسبب
۱۱۴	۳-۵-۲-۴-۲- ذکر مسبب و اراده‌ی سبب
۱۱۵	۳-۵-۲-۵-۵- علاقه‌ی آلت
۱۱۵	۳-۵-۲-۶- علاقه‌ی عموم و خصوص
۱۱۶	۳-۵-۲-۷- علاقه‌ی ماکان و مایکون
۱۱۶	۳-۵-۲-۸- علاقه‌ی جنس
۱۱۶	۳-۵-۲-۹- علاقه‌ی مضاف و مضاف‌الیه
۱۱۷	۳-۶- کنایه
۱۱۸	۳-۶-۱- انواع کنایه به لحاظ مکنی عنه
۱۱۸	۳-۶-۱-۱- کنایه از موصوف
۱۱۹	۳-۶-۱-۲- کنایه از صفت
۱۱۹	۳-۶-۱-۳- کنایه از فعل یا مصدر
۱۲۰	۳-۶-۲-۲- انواع کنایه به لحاظ وضوح و خفا
۱۲۱	۳-۶-۲-۱- ایما
۱۲۲	۳-۶-۲-۲- تلویح
۱۲۳	۳-۶-۲-۳- تعریض
۱۲۵	۳-۷- اغراق
۱۲۸	یادداشت‌ها
۱۳۲	فهرست راهنمای نام کسان بهمن نامه
۱۳۴	کتابنامه
۱۳۶	پیوست‌ها
۱۳۹	چکیده انگلیسی

فهرست نمودار

صفحه

پیوست ۱

۱۳۷

(نمودارالف-۱)

۱۳۸

(نمودارالف-۲)

مقدمه

آثار ادبی ایران، آینه‌ی تمام نمای اندیشه‌ها، باورها، عظمت روحی و معنوی ملتی است که از دیرباز تاکنون، بالنده و شکوفا از گذرگاه حادثه‌ها گذشته و به امروز رسیده است. برگ برگ ادب و فرهنگ ایران زمین، تجلی گاه نمایش آثار منظوم و منتشر فرهیختگان اندیشمندی چون فردوسی، سعدی، مولانا، حافظ، عطار، بیهقی و... است. این ادبیات پربار، برآورده‌ی فرهنگ غنی اسلام و ایران است.

قرن چهارم و پنجم هجری در تاریخ ادب ایران، دوران شکوفایی حماسه‌های ملی است. پس از پدید آمدن اثر جاودان فردوسی، شاعرانی دیگر به پیروی از او، داستان‌های ایران باستان را به رشته‌ی نظم کشیدند و از دوران پیشین سخن گفتند. یکی از این داستان‌های حماسی، بهمن نامه است. بهمن نامه داستان زندگی بهمن، پادشاه کیانی است. اهمیت این منظومه بیشتر در زنده نگه داشتن یکی از داستان‌های کهن ایران و به کار بردن واژه‌های فارسی در آن است. سراینده‌ی این منظومه ایرانشاه بن ابی الخیر است که در اوآخر قرن پنجم و اوایل قرن ششم می‌زیسته است.

در زمینه‌ی بررسی بهمن نامه به شیوه‌ی تصویر پردازی آن پژوهشی صورت نگرفته است. هدف از این پژوهش تجزیه و تحلیل چگونگی تصویر پردازی حکیم ایرانشاه در بهمن نامه است. همچنین تعیین تفاوت‌های اساسی در تصویرپردازی‌های حکیم ایرانشاه با شاهنامه‌ی فردوسی است. زیبایی و زیبا دوستی از ویژگی‌های هر فرد است. شاعر تصویر آفرین هم فردی است از هزاران فردی که به دقت به پدیده‌های هستی می‌نگرد، دست به خلاقیت می‌زند و از نیروی تخیل خود به طرز مطلوب بهره می‌برد. اگر بخواهیم به جوهر شعر فارسی از روی آثار بزرگان شعر این سرزمین دست یابیم باید به دنبال فصاحت و روانی و روشنی باشیم. شعر فردوسی هنوز که هنوز است پس از گذشت قرن‌ها به دلیل روشنی و روانی، دلنشیں و شور آفرین است. در پژوهش‌هایی نظیر انواع ادبی دکتر سیروس شمیسا سبک تصویر پردازی بر بنیاد شاهنامه مورد توجه قرار گرفته است؛ مسأله‌ی

اساسی این است که تصویر پردازی در سبک حماسی بهمن نامه‌ی حکیم ایرانشاه چه ویژگی‌هایی دارد؟ آیا این ویژگی‌ها متفاوت از ویژگی‌های تصویرپردازی شاهنامه هستند؟ آیا دیدگاه شاعر در تصویر پردازی متفاوت از دیدگاه فردوسی است؟

بررسی آثار ادبی با همه‌ی گستردگی و خصوصیات آن نمی‌تواند به دور از ارزش‌ها و معیارها باشد. در بررسی آثار ادبی باید ظرایف و شیوه‌ی بیان و ارزش هنری اثر را باز نماییم و اندیشه‌ی نهفته را در آن‌ها کشف کنیم. در این بازنگری و بررسی‌هاست که آثار گرانیها و ارزشمند از آثار کم ارزش باز شناخته می‌شود. پرداختن به علوم ادبی به خصوص علم بیان که مربوط به شناخت ماهیت ادبیات است، می‌تواند به بررسی و توضیح و تبیین دقایق متون مختلف پردازد و وسیله‌ای باشد برای رسیدن به آن چه در ورای الفاظ قرار دارد.

در همین راستا در حد توان خود کوشیده شده است که عناصر بیانی کتاب بهمن نامه را مورد بررسی قرار داده و به جست‌وجوی ویژگی‌های سبک تصویری موجود در آن پرداخته شود. در آغاز به مطالعه‌ی همه جانبه و دقیق این اثر ارزشمند پرداختم. رفع هر گونه ابهام معنایی و مشکل ادبی برای من حائز اهمیت بود. مرحله‌ی بعد فیش برداری از متن داستان که بر چهار ابزار بیانی به عنوان شاخص‌ترین مقوله‌ی بیان یعنی تشبيه، استعاره، مجاز و کنایه است، پرداختم. هدف توضیح یک‌یک ابیات و بازگشایی گره از بیت به شیوه‌ی معمول نبود بلکه برآورده بسامد و تحلیل ساختاری ابزار بیانی هدف پژوهش تلقی می‌شد. در این راستا سعی بر اظهار نظرهایی بود که مورد قبول اکثر پژوهشگران علم بیان بوده است.

در این بررسی نسخه‌ی دکتر رحیم عفیفی مورد استفاده قرار گرفت. این پژوهش در سه بخش تنظیم شد. در بخش نخست به معرفی شاعر و کتاب بهمن نامه، همچنین موضوع کتاب و اهمیت آن و دیگر آثار شاعر پرداخته شد. در بخش دوم ادبیات در عصر شاعر مورد بررسی قرار گرفت. مطالبی در مورد سبک و سبک تصویری شاعر بیان گردید. سپس سبک تصویری حکیم ایرانشاه مورد نقد و بررسی قرار گرفت و ویژگی‌های آن مطرح شد. هدف این بود که نتایج و ویژگی‌های تصویری شعر به صورت عینی و ملموس و دقیق ارائه شود. در بخش سوم انواع صور خیال بررسی شد و چهار ابزار

بیانی و صنعت اغراق مورد بررسی قرار گرفت. پس از آن براساس طرح والگوی مناسب صور خیال، مثال‌ها و شاهدهای مناسب و مفید بر مقصود از متن کتاب برگزیده شد و در جای مناسب خود قرار داده شد. شماره‌ی بیت‌ها و شماره‌ی صفحه‌های کتاب با توجه به همین نسخه در زیر شاهدهای متن نوشته شد. در نهایت نمونه‌های مختلف صور خیال در دو هزار بیت نخست کتاب بسامد گیری شد و درصد کاربرد هر یک از عناصر بیانی معین شد و حاصل به صورت نمودار ترسیم شد.

مهمنهای را که در این پژوهش مورد استفاده قرار دادم کتاب‌های ارزشمند «حماسه سرایی در ایران» از دکتر ذبیح‌الله صفا، «صور خیال در شعر فارسی» از دکتر محمد رضا شفیعی کدکنی، «تصویر آفرینی در شاهنامه‌ی فردوسی» از دکتر منصور رستگار فسائی و «بیان» از سیروس شمیسا هستند که هر کدام از این کتاب‌ها را در بخش‌هایی محور کار خود قرار دادم و راهگشای بسیاری از مشکلاتم بوده‌اند.

امیدوارم که استادان و خوانندگان این پژوهش با دیده‌ی اغماض به آن بنگرنند و با راهنمایی‌های مفید خود در کیفیت این پژوهش مرا یاری نمایند و کاستی‌ها را گوشزد فرمایند.

بخش نخست

کلیات

سرآغاز

معرفی کتاب

سراپیندهی منظومه و زمان او

اهمیت و ارزش بهمن نامه

موضوع کتاب

خصوصیات حماسی بهمن نامه

۱- سرآغاز

در تاریخ جهان، هر ملتی که شکل گرفته و پایه‌گذاری شده است در راه استقلال ملت و برقراری حکومت خود دچار رنج‌ها، مشکلات و خطراتی شده است که در این راه مردان بزرگ و دلاور سهم عمدت‌های داشته‌اند. این مردان بزرگ از خود پهلوانی‌ها نشان داده‌اند، دست به کارهای شگفت زده‌اند و از جان خود در راه رسیدن به استقلال ملت گذشته‌اند تا سرانجام به مقصود اصلی خود رسیده‌اند. سالیان متتمادی خاطره‌ی این پهلوانی‌ها، شجاعت‌ها و فداکاری‌های این انسان‌های بزرگ، سینه به سینه نقل شده تا این‌که به وسیله‌ی شاعرانی توانا از مجموعه‌ی این قهرمانی‌ها منظومه‌هایی حماسی پدید آمده است.

استاد دکتر ذبیح الله صفا حماسه را این گونه توصیف می‌کند:

«حماسه تجلی گاه تمدن و یا قسمتی از تمدن یک ملت در لحظه ایست که به وجود می‌آید و یا در حال وجود یافتن است.^۱ حماسه یکی از انواع ادبی و داستان و روایتی است با زمینه‌ی قهرمانی و رنگ قومی و ملی و سبکی فاخر که در آن حوادثی فراتر از حدود عادت روی می‌دهد. «حماسه نوعی از اشعار وصفی است که مبتنی بر توصیف اعمال پهلوانی و مردانگی‌ها و افتخارات و بزرگی‌های قومی یا فردی باشد به نحوی که شامل مظاهر مختلف زندگی آنان گردد.^۲

دکتر فرشید ورد نیز در مورد حماسه می‌گویند: «این نوع شعر که بیشتر به دوران کودکی و ابتدایی و عصر تکوین ملت‌ها تعلق دارد، شعريست که به صورت داستانست و جنبه‌ی قهرمانی و ملی و اساطیری یا احياناً تاریخی دارد که به هیچ وجه ساخته و پرداخته‌ی ذهن شاعر نیست و در آن عوامل و عناصر فوق طبیعی و غیر عادی نیز به چشم می‌خورد.^۳ در یک منظومه‌ی حماسی، شاعر هیچ‌گاه عواطف شخصی خود را در داستان وارد نمی‌کند و آن را به میل خود تغییر نمی‌دهد و یا به